

ב טווחם
 מה חיש ב
 ו סחם חוץ
 דת י י סר
 דע סוף המנה
 עול כלום
 ממנו יזהי
 ש שהיו מה
 סת לר טיש
 מחני טחין
 רב סדרם וצריך
 הוא יד
 טוב המדי
 זרין וג
 שולח ה
 סח
 פ סם מחוט
 רים חן ברוח
 ומקה ו
 טבח הסיוור
 ים קסם
 יס ברו שומע
 ויטע חסם
 חטני עמורה
 ע י ו י י י י י
 ס חסל חוץ
 חס חס חס
 וילח לר טח
 יי טחור ח
 חד חסור חס

לוי יטל...
 גדול מוחרו עם החומר...
 הנרי כה הענין נודע מן צדל לענין...
 דרכי הקה הנהגה במערכת הדבר...
 חביו יאמר זה הנביא דק על דרך...
 המצוות...
 בענין...
 ומלכותו...
 נבדלו הע...
 והוא טעם...
 וקביו דמ...
 והפסק...
 בינה...
 מדרכי נזה...
 אמרי כי...
 דמיה מוח...
 לפי טעם...
 עליו נבדלו...
 הכרחי...
 הוא נבדל...
 דרכי קדק...
 אע"פ...
 הנבדל...
 הקודמות...
 הענין...
 הקב"ה...
 שבוטל...
 מהרה...
 מלפני...
 ויחזק...

[illegible]

לוי ויש לו נחל חלום האדם האל למדת טעמו בני העוסק בתורה הרי כבוד
גדול מעקים לה בממדיו בל מצוות דדו והוא הנותן לכל למד חכמה
הרי כה נאמת עקר המצוות שבתורה שהרבה לנו כי המצוות הן למד
דרכי הטעם וההולכים הם דמיון טיקדו כן כי כל הקולך בדרכי
חביו יאמר עליהם שהם כן חביו ולפי שישלם הולכים בדרכי הטעם כפי
המצוות שבחו פורה טיקדו כן והוא טעם חביון יש טיקדו
בניס למקום ומה טעם כל הדברות הוא על למד דיעת הטעם ויחידו
ומלכותו ואהבתו כי כל זה נרמז בתורה והיא החכמה העליונה שבה
נבדל העולם כן טעם החכם כן בחכמה יסד חרץ כון טעם כענין
וקום טעם חביון יש טעם להם כל חכמה שבו עדין העולם
וקבץ רחיה מדברי החכם כי לקח טוב נתתי לכם תורת חכמה וכו'
והקפוק ההוא נחמד חרד חמור טעמו בניס מוסר קב והקטיט דברי
בינה והקדים תחילה טעמו בניס מוסר שהוא כולל המצוות הטובות
מדרכי האב הוא הטעם ית והוא הטעמות הרגוען ויחזק זה אף להקטיט
אמרי כינה טעם החכם והוא כל חכמה טעם שבו נבדל העולם והבין
רמיה מחמור על החכמה לקח טוב המכונה במקום הזה בטעם תורה
לפי טעם יאמר על קצת הלמוד שהוא לקוח מחמור ולשון הלעץ יורה
עליו נכ טוב נחמד על כל המצוות כן טעם מעביר לטוב עדין
היה נעשה בראייתו והוא טוב מאד ולפי זה הענין אמרו לקח טוב
הוא בראייתו קצת המצוות וכן אף החכם בראייתו קצת
דבר קודם מפי שון מאד וכן קאמר זה אל במקום אחר תורה חומה
אף היית כל אומותו טעמו כן טעם כן בעשרת הדברים כן
העביר מאד החכם ר' עקיבה על ההבנה שהיה הטעם מעלת המדות
הקודמות בזמן ובהטעם מעלת החכמה הקודמת בשלמות לא במעלת
העושר והטורה הנרמזת לחומות ואשר יחלפה חסד רבי לחבותין
היה נכ לבי הטעם בדור הקודם וכבר על תכלית הגיון במקומות
שהוא לעולם הבא לפי שהוא הטוב הנצחי לו טוב העולם הזה כי הוא חלפה
מהרה והוא סיבה לבעיטת העם ולפי זה הענין גדול המעלות חרם
מלפני כל המצוות בזה לפי דעתו אחר העולם שהוא לחכות חכמה
ויחזק הרי חסד הדיוטה דאוייה הטובה לקבל בעבודת הטעם למדו רב

המשיח" מלך קולות האורח הוא מההנהגה בדבר אחר אשר יאמר
 יוכיח" ועל צעדותיו חותמו כי השמים הם הכופרים בייחודו
 והוא שם העברי והקדש חתום" וכאשר ההנהגה ההיא על דרך לשון
 הדב"ל כי והוא אומר ואמרתי בנה מהחברת" ל" כי השכל בנה נהג
 ההנהגה הזאת בעולם העמים ההטובה הלז חס עשיר עקב שם
 ומהב חס עקב" ל" הלז בעון אחד עשיתי עשו יעקב ונדרס אחד
 כונע יחד וחבר ביעקב וכל זרעו לזו עמך הקבוצות שהיה קצת
 זרעם שטוה" אבל אלה עקב נבחר כולו בנה שבת כי יעקב לא נבחר
 לויה ורצון השם הקדוש שיהיה כל יום נבחר לציון היה סיבה לזה
 החבות מה השם וההנהגה הקדוש בעצמה היא שהבת השם אורה ונדר
 בס' ובזרעם לרמה ממנו ולמהרה חותו לעולם ככלו ב" בנדרה
 ועתה יש מה" אה"ך שומר מנחם כי חס לרמה חת" אה"ך ולחלו
 אשר חס מנחם היום לעולם וביחוד הסיבה בבחינתו בה ה"ל
 אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה דק בחבורה חס
 למהרה אורם ויחבר בזרעם אחריהם כבם מכל העמים והנהגה
 ההיא בשם להם הורה חמה וחוקים ישרים להורגם דאויים לזה
 אלהי הצור שחוצבו ממנו ועל דרך עבר מצוה והיה ההנהגה
 הנצחית" ועל דרך זה תיקן חס' בדברת היחוד שהוא בעיקר
 אהבת ועולם" וכל זה בעבור אבותינו שנצטוו כך וללמדם חוקי חס'
 וכו' וחורם בדרך הבחור בעמנו" בזהבה" ומיד מקבל מלכות
 שמים ומיחד בזהבה שהיה ההנהגה שהקב השם את יעקב ושאר
 עשו בהתקן והוא שם אחר עשו שמהו והמבנים במקרא דקדקו
 ולפי הכחו כי בעשם מתנחלת ומה אחר קנאטים חס' ה"ו שמה
 הוה לבחור ולבד"ע שהטוב ההוא המט"ף אלהי חס' לה והוא אומר
 המה יבנו ואני אקדוש" חס' בחסדית קדש להם ועל דבר זה והוא
 אשר עש' עש' עולם ל" שסין תקומה למחלת שטחעים" חס'
 הצדקים חס' עש' קימים השם שם חס' כי שם יולד צדק וחס וחס
 עמו שומר" ל" חס' חס' ועל דרך זה אהבת השם ל" יעקב
 לעולם ע' שבת" אהב צדקים ונפ"ל חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 והסיבה לה היות יחוס מצד השם מלמה ואינם מכוונים

• *secundum quod dicitur in libro de*

[illegible]

ש המלך והוא שמו שמעון בתורחא קכל כמ שיתבאר
 ונקדים לה ונאמר שחילופי עבר חברה הטלח לקחת חטה הקונה
 לנחם חבטו בקט מהטס שיצא לטחיה הרחוקה למלך כעזה והוא
 שהיה ינה מדותיה מדות חטת חיל היא המלכות הכונה בבריות
 הקטנה ינה שבה הקיפור פחיתת היצירה עבדות לעזר החדש
 העזר בשם הוא כחלש עזר יעשה כריאות בעבודה העבודה
 ממנו וזו עזר שתכבד העבודה עליו ושינסוף בעוב מסורו על הקטנה
 כרי הרחוק מביקט ולח סימך על מחר מולח הוא בעצמו יעשה למח
 שחילופי על טעות ועל דרך הזה בקט חלש עזר על העזרה היוצאת
 מחר הטס מורה על היחלחלות חיל הוא שמו והיה העזרה משר
 חלש חלש על כרך ומטה וט ט ומכבדות העבודה במקום הא
 בקטו ממנו להטקותו מחר שמלחה כלה והעלה על רחשה ותל מ
 העזרה והיא לעוב מוסרה ושלמות הכנה מהרה ותכד כלה על
 ידה ותשקו דרך כבוד כלה בידה ונח למדותיה הקטנים השקנה
 ולח הספק לה להטחיל על דלה שיסוף הוא ח אחד מהטס החלשים
 עמו וכן מתוך הכנה כשחל מקום על הוסיפה כעוס דכיה גס
 הבן גס מסמח רב עמנו ובדרך מוסר זה בעצמו חלח המעורר
 הנבון בחכמות מוסרו שמעון בתורחא והוא חזק כע קכל דברי
 חזק חזק בעידבר חלח וזו חזקו להקבוצ בדברו כלי הטלס
 כענו בעבודתו וחמרו והוא חזק דכ הי מאומת לשמוע דכרו
 לח שיצטרך לקרדך תעמים וכלת דא כלל הדבה עינים שמחת
 וספוטחכות ושלחט וטמו דל שימי השפחת כו וזו כשיהי שמו
 וקת שמחה זו יהיו פנך זועפים וכן חל תכלי פנך בעת כעסוח
 בעני חל משר יחל ואל חקד חל משר יעני מלכט ומעבדו
 ומטכנו ומחמה ותה וכן כשיט הטמיר טלי יער מענות כסבת
 חן מסיבת חחד מבכ הבית וכן כלל והוא חזק שלח חשוף סודותיו
 ושלח תבה דכר דל חזק כלבד תהיה פתוחה לח חפה וחמרו
 שחל חזק כה לסכה לעוב דרה ולשונה וכל מובזה כלל בזב ל
 תקטה לחלח ממנו חוממחתי תכטי עמיה וכיוצא בזה חכל
 ל חזק ית לה כן דכר מעש הקכל כשמחה כדרך חסתר שלח בקטה
 דכר וכלי מלחה חן בעני המלך ובעני מעדתיו והוסיפו ודי חזק

[illegible]

[illegible]

והוא
ומנו
בן הדקור
ויצטר
לחזקת
מחלה ה
קטומ
עניה ו
דה והג
לא הספ
נמו וכ
בקום מ
ובכונת
דילך מד
צונו בעב
לח שיצט
ועשו וחז

